

TEMELJI POLITOLOGIJE

A

1.2.2007

1. »Politično kulturo tu ne bomo razumeli kot kultiviranje politike, temveč politiko kot predpogoj kulture. Brez politike ni kulture. Kultura se vzpostavi šele s politiko. Politična zavest je odločilna za izgradnjo kulturne skupnosti. Politična kultura se oblikuje šele s politiko in bolj kot imajo posamezne skupine razvito politično zavest, višja je njihova stopnja politične kulture, bolj je strukturirana in usposobljena za generiranje, usmerjanje energij posameznikov za doseganje skupnega dobra.«

Predstavljeno stališče:

- postavlja kulturo pred politiko
- se zoperstavlja vladajočemu pogledu, po katerem je politična kultura intervencija kulture v politiko
- pritrjuje stališču zdrave pameti, saj je vsem jasno, da je kultura politično posredovana
- favorizira politikante in politike, ki se nekulturno obnašajo v politiki
- stavi na politični determinizem

2. Tirani postanejo tirani »še kot zasebniki, preden se povzpnejo na oblast. V začetku občujejo z ljudmi, ki se jim dobrikuje in so jim pripravljeni storiti sleherno uslugo, ali pa postanejo sami – če kaj potrebujejo – hlapčevski in storijo vse, da se pokažejo prijatelje, toda kakor hitro dosežejo svoj cilj, drugih več ne poznajo.« »V vsem življenju nimajo nobenega prijatelja, zmeraj so gospodarji ali hlapci drugih; pravo prijateljstvo in svoboda sta tuji tiranski naravi«. Navedeno stališče je dragoceno za razpravo o politični kulturi, ker kaže na to, da tiran ljudstvu ni vsiljen, ni manipulator ljudstva, kot se na vladajoči način o tiraniji meni danes. Napisal pa ga je:

- Aristotel v Politiki
- Akvinski v O kraljevini
- Avguštin v O božji državi
- Platon v Državi**
- Hegel v Temeljnih črtah filozofije prava

3. Teorija skupin je imela zlasti na ameriško razumevanje vloge združenj v politiki močan vpliv. Skupine so v konceptu te teorije razumljene kot:

- nepotreben element v politiki
- prvina ravnotežja, socializacije in neodvisnosti od države**
- prvina destabilizacije političnega sistema
- akter protesta zoper vladajoče strukture
- nujno potreben element pri zaščiti človekovih pravic

4. »Vsakdo ve, kako hvale vredno je, če vladar drži besedo in živi neoporečno in brez zvijačnosti, vendar nam izkušnje naših dni kažejo, da so storili velike reči prav tisti vladarji, ki so se bore malo menili za dano besedo in znali lokavo slepariti ljudi, saj so navsezadnje posekali tiste, ki so se opirali na poštenost.«

Machiavelli je povsem jasno in ostro potegnili mejo med dvema terenoma, ki delujeta po sebi lastnih kriterijih, kar še bolj prepričljivo ilustrira pričujoči citat. Gre za razlikovanje med moralo in politiko. Med najpomembnejšimi idejami, ki jih je poleg te še uvedel Machiavelli pa je:

- nadoblast papeža nad posvetnim vladarjem
- potreba po ustanovitvi enotne cerkvene države
- potreba in poziv po ustanovitvi enotne nacionalne države na Apeninskem polotoku**
- delitev oblasti na zakonodajno, izvršno in sodno oblast
- potreba po odstranitvi vseh vrst nedemokratske oblasti

5. Lepa duša živi v strahu, da bi krasoto svoje notranjosti umazala z delovanjem in obstojem; in »da bi ohranila čistost svojega srca, se ogiba dotika dejanskosti in vztraja v trmoglavi brezmočnosti, da se odreka svojemu do zadnje abstrakcije zaostrenemu sebstvu in si daje substancialnost in svoje mišljenje pretvarja v bit in se zaupa absolutnemu razločku. Votli predmet, ki si ga ustvarja, jo sedaj izpolnjuje z zavestjo praznosti; njeno početje je koprenje, ki se s tem, da ona postaja brezbitven predmet, le izgublja, in ko je prek te izgube in pada nazaj k sebi, najde sebe le kot izgubljeno; - v tej prozorni čistosti svojega momenta neka nesrečna tako imenovana lepa duša, izgori v sebi in izginja kot brezoblični dim, ki se razblinja v zrak.« Gre za opis moralne zavesti, kot jo je zastavil Hegel v delu Fenomenologija duha. Lepa duša je metafora za:

- politično dejavno zavest
- umetniško zavest v politiki

c) **nemočno moralno zavest**

- d) močno zavest, ki ve, kaj hoče, in tako tudi usmerja posameznika v politične reforme
e) lepega posameznika

6. Nemoč moralnega dojetanja se kaže predvsem na tistih točkah, kjer je treba razumeti spremembo. Moralna zavest ne more razumeti sprememb, ker sebe predstavlja kot zavest, katere stvarnost, ki ne ustreza dolžnosti, je ukinjena, in ki, kot ukinjena, ali v predstavi absolutne vsebine, ne nasprotuje več moralnosti. Za moralno zavest se nikoli nič ne spremeni. Ker stvarnosti tudi po revolucionarni spremembi za moralno zavest še vedno ni ali drugače, stvarnost, ki jo sama konstituira, je povsem ista, kot je bila pred tem: čista dolžnost. Zato je moralna zavest prikladna kot legitimacijska opora nedelovanja na enem polu, na drugem pa vodi v zahteve po:

- a) radikalnih spremembah, saj vedno hoče, nekaj česar ni
b) po vračanju nazaj, ker je v jedru konservativna
c) reformah, zmernih in politično modrih
d) umiku iz politike in sveta odločanja
e) javni obravnavi najpomembnejših zadev skupnosti

7. V pričujoči tabeli Almondove tipologije političnih sistemov manjka eden od tipov političnega sistema. To je:

STRUKTURA VLOG	POLITIČNA KULTURA		NARAVA POLITIČNEGA SISTEMA
	HOMOGENA	HETEROGENA	
STABILNE IN DIFERENCIRANE VLOGE	ANGLO-AMERIŠKI TIP		DEMOKRATIČNI
NESTABILNE IN NEDIFERENCIRANE VLOGE	TOTALITARNI	PREDINDUSTRIJSKI	NEDEMOKRATIČNI

- a) **kontinentalno evropski**
b) konsociativni
c) konkordančni
d) opozicijski
e) konsenzualni

8. Pričujoča tabela razvija demokratske politične sisteme kot nadaljevanje Almondove klasifikacije. Izdelal jo je:

OBNAŠANJE ELIT	STRUKTURA DRUŽBE	
	HOMOGENA	PLURALNA
KOALICIJSKO	DEPOLITIZIRANA DEMOKRACIJA	KONSOCIATIVNA DEMOKRACIJA
NASPROTNIŠKO	CENTRIFUGALNA DEMOKRACIJA	CENTRIPETALNA DEMOKRACIJA

- a) Lehmbruch
b) Althusius
c) Schmitter
d) **Lijphart**
e) Lenin

9. Milan Podunavec je leta 1982 objavil sistematično delo o politični kulturi. Delo je izrazito politološko, usmerjeno pa je v teoretizacijo politične kulture. S samoupravno različico je na kratko opravil. Pripisal ji je naslednje značilnosti:

- a) aktivizem, pristranost, razrednost, primitivizem
b) **aktivizem in participativnost, nepodaništvo, asociacijskost in mobilizacijskost**
c) podredljivost, korporativizem, enakost, bratstvo
d) avtoritarnost, podredljivost, nasilništvo, javnost delovanja
e) svobodo, bratstvo, nacionalizem, participativnost

10. Korporativizem je načelo organiziranja politične družbe na temelju metafore živega organizma. Glede na to je korporativizem vedno organski. Glavne poteze korporativizma so vitalni interesi družbe in iz njih izhajajoči funkcionalni interesi in funkcionalno predstavništvo. Korporativizem gleda na družbo kot živo bitje, zato je zanj

v prvi vrsti pomembno njegovo preživetje, kar pomeni preživetje najprej vitalnih organov družbenega telesa. Korporativizmu je na doktrinarni ravni najbližje komunitarizem. V odnosu do strank pa je korporativizem:

- a) liberalen, ker ne priznava nobene stranke, saj mora biti posameznik v neposrednem odnosu do države
- b) proti strankam, ker stranke kvarijo duh skupnosti**
- c) za dve stranki, saj je to najbolj demokratično
- d) za več strank, ker je to najbolj pluralistično
- e) za urejeno strankarsko državo

11. Na ravni vrednost so v korporativni kulturi najvišje postavljeni:

- a) svoboda, enakost, solidarnost, toleranca
- b) stabilnost skupnosti, enakost, enotnost, pravičnost, solidarnost, red in uspeh**
- c) učinkovitost, tekmovalnost, solidarnost, partnerstvo, avtonomija
- d) uspešnost, redoljubnost, avtonomija posameznika, partnerstvo med spoloma
- e) pomen ženske kot matere, svoboda posameznika, kultura, nacionalna avtonomija

12. »Generacijski konflikt – to je nezaupanje oblastne elite do 'mladih' je v nekem smislu tudi varianta nacionalnega problema, saj gre za svojevrstna *plemenska pravila občevanja: prenašanje tradicije*, varovanje sprejetih vrednot, pomembnost pripadnosti nasproti učinkovitosti in znanju... Starci imajo korenine; mladi so gibčni in dovzetni za tuje vplive... Drugačnost je vedno samo starostna, generacijska; kar je od tega različno je marginalno.« Takšno dojemanje generacijskega problema v politični kulturi na Slovenskem kaže na močne poteze paternalizma in patriarhalnosti. Od etičnopolitičnih idealov je zato najbolj prizadeto/a:

- a) svoboda med generacijami
- b) partnerstvo med generacijami
- c) sožitje z naravo
- d) sreča
- e) bratstvo

13. »Skozi vso zgodovino opazujemo isto. Človek postane zloben predvsem zaradi politične, se pravi strankarske pripadnosti.« »Kadarkoli je sovraštvo prehajalo v zaslepljeno in zakrknjeno držo, povsod je bila zadaj strankarska zagrizenost.«... »Politična stranka človeka navda s sovraštvom, z zakrknjenimi strastmi, kakor hitro ga enostrankarsko zasvoji.« »Strankarska zasvojenost je hujša od vsake opijanjenosti z mami, najsi bo to alkohol ali hašiš.« Pričujoče stališče je ilustracija drža, ki jo lahko označimo kot tipičen primer moraliziranja, ki svet deli na dobro in zlo, ter tolče po svoji konstrukciji zla. Ne zanima ga, kako se to zlo in razmerje med dobrim in zlim konstruira. Moraliziranje deaktivira politično akcijo, zato spada v politično doktrino:

- a) komunizma
- b) anarhizma
- c) nacizma
- d) konservatizma
- e) liberalizma

14. V skladu s političnimi občutki slovenskega političnega telesa nasprotoval temu, da bi »politizirali vse te raznovrstne interese v obliki političnih strank in jih s tem zreducirali na neke posplošene politične formule,« ker bi to »pomenilo zanikati avtentične izraze raznovrstnosti teh interesov pri upravljanju družbe«. Po njegovi oceni politične stranke, ne glede na to, koliko so demokratične, niso sposobne izraziti volje raznovrstnih skupnosti interesov, s tem pa tudi ne resničnega človeka, ki je utelešenje vrste osebnih in družbenih interesov. Proti strankarskemu sistemu je razvil teoretični sistem samoupravne demokracije, katerega temeljni cilj je izražanje interesov tega resničnega človeka. To je bil:

- a) Albin Ogris
- b) Politik Korošec
- c) Edvard Kardelj**
- d) Boris Kidrič
- e) Adolf Bibič

15. Ogris opozarja, da »so strankarske tvorevine le objektivacije, funkcije ene in iste volje do življenja in je to v svoji totalnosti nedeljivo, tudi med onimi socialnozajedniškimi sistemi, ki odgovarjajo strankarskim tvorevinam, ne more biti realnih cenzur, in kjer jih načrtamo, moramo to storiti zaradi svoje praktične orientacije.« Ogris je na drugem mestu zapisal: »Zato mora stranka, ako naj ostane sploh stranka, smatrati svoj skupinski smoter za smoter države...« Od tu izhaja, da je stranka zanj:

- a) izprijena tvorba, ki nasprotuje skupnosti

- b) nepotrebna tvorba, ki preprečuje neposreden stik državljana z državo
- c) nedržavotvorna tvorba, v kolikor ustreza svoji pravi naravi
- d) mesto intervencije morale v državo in politiko
- e) **državotvorna tvorba, v kolikor ustreza svoji pravi naravi**

16. Državni svet je krona v strukturi državne oblasti, ki uteleša nezaupanje politične kulture na Slovenskem v stranke. Določeno je, da se svet voli mimo strank. Kandidate določajo društva, družbene organizacije in združenja, zbornice in univerze, torej nestranskih organizacij, ki vodijo tudi postopke za volitve v državni svet. Volitve so posredne, prek elektorskih teles in funkcionalne. V svojem delovanju se je državni svet opredelil proti povezovanju s strankarskimi poslanskimi klubi, tako da je delovanje svetnikov v načelu nestransko. Državni svet je tako utelešenje politične doktrine korporativizma. Državni zbor pa je ustavno določen iz poslancev, ki niso vezani na kakršnakoli navodila kar kaže na doktrino:

- a) pluralizma
- b) liberalizma
- c) konservativizma
- d) anarhizma
- e) **komunitarizma**

17. Gramsci je razlikoval dva tipa stranke: 1. stranko kot politično organizacijo, to je kot instrument reševanja problemov nacionalnega in mednacionalnega življenja in 2. stranko kot splošno ideologijo, ki je vzvišena nad različnimi bolj neposrednimi grupiranjimi. S tem je eksplicitno meril na to, da je tudi:

- a) družina stranka
- b) podjetje stranka
- c) **revija stranka**
- d) cerkev stranka
- e) interesno združenje stranka

18. Za postebreno družbo je velika koalicijska najboljša zagotovilo za zdravo in stabilno demokracijo. Omogoča, da so vsi bloki kadrovske in simbolno zastopani v organih oblasti, s čimer ne gre v izgubo noben potencial. Hkrati vsi lahko prek tega mehanizma vzdržujejo svoje posebnosti in jih varujejo pred realnimi ali domnevnimi napadi drugih političnih kultur. Lehmann je takšen tip demokracije poimenoval konkordančna demokracija. Slovenija v letih 2005 in 2006:

- a) ustreza kriterijem konsociativne demokracije, saj ima veliko koalicijsko
- b) ustreza kriterijem konsociativne demokracije, saj nima velike koalicijske, je pa ustebrena družba
- c) **ne ustreza kriterijem konsociativne demokracije, saj ima ustebreno družbo, nima pa velike koalicijske**
- d) ne ustreza kriterijem konsociativne demokracije, saj ne izpolnjuje nobenega kriterija
- e) ustreza kriterijem konsociativne demokracije, ker so na oblasti prave stranke

19. Eno temeljnih vprašanj politične kulture na Slovenskem se je kazal Kocbeku takole:

Po vsem tem lahko rečemo, da je največja narodnopolitična slabost slovenstva premoč univerzalizma naše zavesti nad našim določenim zgodovinskim položajem. Univerzalizem pomeni abstraktno, netvorno razširjanje razumske in čustvene vednosti, določeni zgodovinski položaj pa pomeni dejansko in tvorno sproščevanje celotnega življenjskega občutja... Ta osnovna problematika se kaže posebno izrazito v prevladi ideološko pojmovane politike nad zgodovinskim pojmovanjem politike.

Na Slovenskem gre zato za pretirano moraliziranje v politiki. Kocbek, se je zavedajoč tega problema pridružil Osvobodilni fronti in s tem izkazal:

- a) državniško držo v politiki
- b) konstruktivni pristop
- c) **konfliktnost v politiki**
- d) občutek za pluralizem
- e) visoko etično držo

20. »Ne obstaja skupina brez svojega interesa. Interes je glede na terminologijo tega dela ekvivalent skupine. Lahko govorimo o interesni skupini ali o skupinskem interesu, če to zahteva jasnost izraza. Skupina in interes nista razdvojena.« To stališče o interesih sodi v doktrino pluralizma. Oblikoval pa ga je začetnik teorije interesnih skupin:

- a) David Truman
- b) Antoni Gramsci
- c) John Stuart Mill

- d) **Arthur Bentley**
- e) John Locke

21. Po della Portajevi je do razkola levo desno prišlo z razkolom:

- a) med cerkvijo in državo
- b) med mestom in podeželjem
- c) **med delom in kapitalom**
- d) med središčem in obrobjem
- e) med mestom in državo

22. Pogajanja so tehnika v okviru politične participacije. Tehnika utemeljena na pojmovanju svobode, ki jo lahko označimo kot:

- a) svoboda od ali negativna svoboda
- b) svoboda pred ali zastopniška svoboda
- c) svoboda za ali pozitivna svoboda
- d) svoboda k ali pristopniška svoboda
- e) svoboda med ali vmesna svoboda

23. Pojem polariziranega pluralizma je della Portajeva uporabila za opis situacije v italijanskem strankarskem sistemu do konca sedemdesetih let. Z izrazom enostrankarskega sistema se meri na:

- a) situacije interesnih skupin v Italiji
- b) situacije strankarskega sistema v zahodni Evropi in v povojnem času
- c) situacije strankarskega sistema v vzhodni Evropi in v vseh socialističnih deželah
- d) situacije interesnih skupin v zahodni Evropi osemdesetih let
- e) situacijo v bivši Sovjetski zvezi

24. Pojem decentralizacije državne oblasti je vezan na krepitev moči:

- a) interesnih skupin
- b) političnih institucij
- c) parlamentarnih odborov
- d) **lokalne samouprave**
- e) strank

25. Johannes Althusius je v politologijo vnesel koncepte, ki so postali aktualni tudi z vzpostavljanjem EU. Pri tem gre zlasti za koncept subsidiarnosti. Omenjeni avtor pa je znan tudi po konceptu, ki ga je že uporabljal Cicero in v 210. stoletju Arend Lijphart. Gre za koncept:

- a) ljudske suverenosti
- b) **konsociacije**
- c) državne pogodbe
- d) participacije
- e) konsenza

26. Kontraktualisti so svojo politično filozofijo utemeljili z družbeno pogodbo. Izhajajo iz nekega naravnega stanja, iz katerega z aktom družbene pogodbe preide družba v stanje države. Med kontraktualiste ne spada:

- a) Hobbes
- b) Locke
- c) Rousseau
- d) Kant
- e) **Hegel**

27. V Eastonovem modelu je podpora naslovljena lahko na tri ravni političnega sistema:

- a) **politično skupnost, ureditev in oblast**
- b) stranke, parlament in vlado
- c) nacijo, narod in državljana
- d) vrednote, cilje in doktrine
- e) režim, nacijo in stranke

28. Po Pizornu je pomembna vloga ideologije v tem, da krepí:

- a) večinsko demokracijo
- b) **skupinsko solidarnost**

- c) strankarsko demokracijo
- d) moč religije v politiki
- e) moč manjšin, ki so tako v poziciji, da vladajo večini

29. Prevlado tržnega modela politike lahko opazimo tudi skozi prevlado teorije racionalnega izbora in teorije javnega izbora. V skladu z eknomicismom obe izhajata iz naslednjih ključnih predpostavk:

- a) stranke in trga
- b) **racionalnega in sebičnega posameznika** (nisem 100% prepričana, da je prav)
- c) dobrega in pridnega posameznika
- d) države kot nujnega zla
- e) posameznika in stranke

30. Delitev oblasti je v politično znanost uvedel Locke, ki ločuje zakonodajno in izvršno oblast, troglavo delitev oblasti pa je razvil:

- a) John S. Mill
- b) Bentham
- c) Madison
- d) Adams
- e) **Montesquieu**

31. Moderne ali novoveške demokracije po della Portajevi ne bi bilo, če ne bi bilo:

- a) **krone in plemstva**
- b) zemljiške aristokracije
- c) zavezništva mest in plemstva proti kmetom
- d) urbanega meščanstva
- e) zdrave kmečke pameti

32. Politična kultura, tako kot vsi pojmi v politologiji in v znanosti sicer, kaže na to, da gre pri pojmu za:

- a) kondenzat političnih razmerij, na katerega najbolj vpliva vladajoča politična sila na svetu
- b) vodilni pojem na vseh področjih znanosti
- c) pojem, ki je od svojega nastanka vstopil v prakso in se sedaj nezadržno širi
- d) poseben pojem, ki je nadrejen vsem drugim v politični znanosti
- e) najbolj zaželeno obliko vladanja

33. Med vrednotami komunitarizem visoko postavlja:

- a) individualizacijo
- b) modernizacijo
- c) sekularizacijo
- d) civilno družbo
- e) koncept dobre družbe

34. Ko Marx govori o emancipaciji človeka, meri na to, da je:

- a) politična emancipacija že hkrati tudi emancipacija človeka
- b) emancipacija človeka naravni proces
- c) emancipacija človeka zgodovinska nujnost
- d) emancipacija človeka delo delavske elite
- e) emancipacija človeka vezana na proces dezalienacije človeka

35. V socialistični tradiciji se je uveljavila teza o odpravi politike. Politika je razumljena kot odtujena dejavnost abstraktnih državljanov, ki morajo pri reprodukciji države abstrahirati svoje življenjske funkcije v civilni družbi. To pomeni, da:

- a) **se z odpravljanjem države, s procesom emancipacije in z udejanjanjem samoupravljanja, odpravlja tudi politika**
- b) da je država nujno zlo, zato jo je treba takoj ukiniti
- c) da je politika nujno zlo, zato je treba ukiniti nasilje in s tem državo
- d) da je politika začasna sfera manipulacije neukih in podrejenih množic, politika pa se odpravlja z vzgojo in izobrazbo
- e) da je treba civilno družbo podržaviti in s politizacijo življenja ukiniti politiko kot posebno sfero

36. Neokonservativizem in neoliberalizem sta po Gamblu ustvarila politično klimo, v kateri:

- a) je politika nekaj zaželenega in dobrega
- b) je politika nepotrebna in odvečna
- c) je politična dejavnost spodbujana
- d) dejavnost za skupne cilje nagrajena
- e) politike ni več

37. Neoliberalizem in neokonservativizem razglašata:

- a) **konec nacionalne države, ideologij, avtoritete in zgodovine**
- b) začetek globalizacije, ideologij in zgodovine
- c) nadaljevanje zgodovine, vendar z drugimi sredstvi in drugačno ideologijo
- d) skokovito napredovanje v zgodovini, ki včasih pomeni tudi skok nazaj
- e) konec sveta, kjer vladajo krivice in razmerja podrejenosti

38. Liberalizem je v središče politične filozofije postavil svobodo posameznika in postavil osnovo za razlikovanje med politično državo in civilno družbo. Hegel to razlikovanje sprejema, ker je zanj:

- a) država zavest civilne družbe in civilna družba ne more obstajati brez države
- b) država zapisana odmiranju
- c) država nujno zlo
- d) civilna družba enaka državi
- e) sprejema, ker je država podrejena civilni družbi

39. David Easton je oblikoval definicijo političnega sistema, ki je zanj sistem interakcij, prek katerih se uveljavlja oblastveno razporejanje dobrin, ki so v določeni družbi redke (sistem alokacije vrednot). Easton je izdelal model političnega sistema, ki vsebuje pojme.

- a) razred, oblast, podrejeni
- b) vladajoči, vladani, uradništvo
- c) birokracija, državljani, proces
- d) **input, output, črna skrinjica**
- e) soglasje, zahtevki, birokracija

40. Komunitarizem se oplaja s kritiko liberalizma. Gre za dva vala kritik, od katerih je bil prvi bolj radikalen, drugi pa bolj konzervativen. Prvi val se je navdihoval pri:

- a) pri Aristotelu in Platonu
- b) pri Heglu in Gramsciju
- c) pri Millu in Rousseauju
- d) pri Rawslu in Nozicku
- e) pri Marxu

Odgovori so v... :

- 1. vprašanje:
- 2. vprašanje: Politična kultura, str. 12
- 3. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 94
- 4. vprašanje: Politična kultura, str. 16, 17
- 5. vprašanje: Politična kultura, str. 20 (odgovor ni dobesedno napisan, sam po moji logiki je pravilen c)
- 6. vprašanje:
- 7. vprašanje: Politična kultura, str. 30
- 8. vprašanje: Politična kultura, str. 34
- 9. vprašanje: Politična kultura, str. 45
- 10. vprašanje: Politična kultura, str. 49
- 11. vprašanje: Politična kultura, str. 48
- 12. vprašanje: ta citat je v Politični kulturi na strani 49, sam jst ne vem katero je pravilen odgovor
- 13. vprašanje:
- 14. vprašanje: Politična kultura, str. 60
- 15. vprašanje: Politična kultura, str. 61
- 16. vprašanje:
- 17. vprašanje: Politična kultura, str. 66
- 18. vprašanje: Politična kultura, str. 70-75
- 19. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 263, 264
- 20. vprašanje: 20. vprašanje iz izpita A – 15.1.2007
- 21. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 131
- 22. vprašanje:
- 23. vprašanje:
- 24. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 207
- 25. vprašanje: prosojnice iz predavanj – tiste, kjer piše od Platona, Aristotela, Althusiusa, ...
- 26. vprašanje: 26. vprašanje iz izpita A – 15.1.2007 → ker Hobbes JE kontraktualist, torej ostane sam še Hegel
- 27. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 18
- 28. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 24
- 29. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 20, 21, 22 – nisem prepričana, sam mislim, da je tuki pravilen odgovor **b**
- 30. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 202
- 31. vprašanje: to sm našla nekje v Donatelli, sam ne vem več kje...
- 32. vprašanje:
- 33. vprašanje:
- 34. vprašanje:
- 35. vprašanje: ne vem, kje sm to našla, sam uglavnem je blo v Donatelli al pa v knjigi od Lukšiča, tko da je sigurno prav
- 36. vprašanje:
- 37. vprašanje: to tud ne vem kje sm našla, sam mislim da je prav
- 38. vprašanje:
- 39. vprašanje: Temelji politične znanosti, str. 17
- 40. vprašanje: